

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูผลศึกษา ในโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ทั้งในโรงเรียนที่สังกัดกองการศึกษาพิเศษ มูลนิธิต่าง ๆ องค์กรและหน่วยงานอื่นรวมถึงโรงเรียนที่กองการศึกษาพิเศษจัดร่วม ในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 101 คน เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 33 คน หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย 33 คนและเป็นครูผลศึกษา 35 คน

วิธีดำเนินการวิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสังเกต/สัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามจะสอบถามครูผลศึกษา และแบบสังเกต/สัมภาษณ์จะสังเกตและสัมภาษณ์โดยผู้วิจัย แบบสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์เฉพาะผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย แล้วนำผลที่ได้มาจากคำถามปลายเปิด จะนำข้อมูลมารวบรวม เพื่อสรุปผลและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ส่วนคำถามปลายเปิดนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สถานภาพส่วนตัวของครูผลศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ในโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ครูผลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มีประสบการณ์ในการสอนวิชาผลศึกษา ระหว่าง 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกจากการสอนวิชาผลศึกษา ทุกโรงเรียนเป็นแบบสหศึกษา มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 400 คน ส่วนใหญ่เคยมีการอบรมทางด้านวิชาผลศึกษาหลายครั้ง และส่วนใหญ่ไม่เคยมีการอบรมวิชาเกี่ยวกับเด็กพิเศษเลย ส่วนในโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ครูผลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 26-30 ปี ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาผลศึกษาระหว่าง 6-10 ปี ทุกคนมีการปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกจากการสอนวิชาผลศึกษา ทุกโรงเรียนเป็นแบบสหศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 400 คน ส่วนใหญ่มีการอบรมทางด้านวิชาผลศึกษา นาน ๆ ครั้ง และส่วนใหญ่ไม่เคยมีการอบรมวิชาเกี่ยวกับเด็กพิเศษเลย และในโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ครูผลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีประสบการณ์ในการสอนวิชาผลศึกษาระหว่าง 6-10 ปี ทุกคนมีการปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกจากการสอนวิชาผลศึกษา ทุกโรงเรียนเป็นแบบสหศึกษาทุกโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนมากกว่า 400 คน ส่วนใหญ่เคยมีการอบรมทางด้านวิชาผลศึกษา หลายครั้ง และทุกคนไม่เคยมีการอบรมวิชาเกี่ยวกับเด็กพิเศษเลย

สรุปครูผลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีประสบการณ์ในการสอนวิชาผลศึกษาระหว่าง 6-10 ปี มีการปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกจากการสอนวิชาผลศึกษา ทุกโรงเรียนเป็นแบบสหศึกษา ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 400 คน เคยอบรมทางด้านวิชาผลศึกษาหลายครั้ง และส่วนใหญ่ไม่เคยมีการอบรมวิชาเกี่ยวกับเด็กพิเศษเลย

2. ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา

2.1 ปัญหาด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน

ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง

ด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษาพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาการจัด
 ดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร
 ของครูพลศึกษา พบว่าที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือไม่มีความแปลกใหม่ในกิจกรรมพลศึกษาที่สอนและ
 จำนวนนักเรียนมากเกินไปความสามารถของครูพลศึกษาในการสอนแต่ละคาบ ส่วนปัญหาการจัดดำเนิน
 การโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร
 ของครูพลศึกษา พบว่าที่มีปัญหามาก คือ ครูพลศึกษาไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนใน
 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการเน้นภาวะความเป็น
 ผู้นำและผู้ตามแก่นักเรียน ไม่มีความแปลกใหม่ในกิจกรรมพลศึกษาที่สอนและจำนวนนักเรียนมากเกินไป
 ความสามารถของครูพลศึกษาในการสอนแต่ละคาบ

โดยส่วนรวมแล้วปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มี
 ความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครุ
 พลศึกษาในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนนั้นมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ที่ประสบปัญหามาก
 ก็คือ จำนวนนักเรียนมากเกินไปความสามารถของครูพลศึกษาในการสอนแต่ละคาบ

2.2 ปัญหาด้านครูพลศึกษา

ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง
 ด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษาในด้านครูพลศึกษา ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ
 ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนมากเกินไป ส่วนปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา
 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ปัญหาที่ประสบในระดับมาก
 คือครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนมากเกินไป และปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา
 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ปัญหาที่ประสบในระดับ
 มาก คือ ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนต่อคนมากเกินไป

โดยส่วนรวมปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความ
 บกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษา
 ในด้านครูพลศึกษา มีปัญหาที่ประสบในระดับมากเหมือนกัน คือ ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการ
 สอนมากเกินไป

2.3 ปัญหาด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย

ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษาในด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ อัตราของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนในการสอนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป ส่วนปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ปัญหาที่ประสบมาก คือ ไม่มีการกำหนดปรัชญาหรือคำขวัญของหมวดและอัตราของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนในการสอนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป และปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีปัญหาอยู่ระดับน้อย คือครูพลศึกษาภายในหมวดไม่ได้ร่วมกันวางแผนการปฏิบัติงาน อัตราของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนในการสอนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป หมวดวิชาพลานามัยไม่มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนภายนอกและไม่มีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูพลศึกษาภายในหมวด

โดยส่วนรวมแล้วปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ อัตราของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนในการสอนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป

2.4 ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหามากก็คือขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหามาก คือ อาจารย์หมวดวิชาอื่น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โดยส่วนรวมแล้วปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ขาดงบประมาณ

สนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

2.5 ปัญหาการดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ปัญหาการตัดสินการโปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ของครูผลศึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ การคัดเลือกนักกีฬาที่มีความบกพร่องเข้าแข่งขัน เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอและช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันไม่เหมาะสม ส่วนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อยและสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็นในกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอและช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันไม่เหมาะสม

โดยส่วนรวมปัญหาการตัดสินการโปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูผลศึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอและช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันไม่เหมาะสม

2.6 ปัญหาการตัดสินการโปรแกรมผลศึกษาในด้านการจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา

ปัญหาการตัดสินการโปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ของครูผลศึกษาในด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในข้อที่ไม่มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการและจำนวนวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีการจัดเก็บไว้อย่างเป็นสัดส่วนตามชนิดของวัสดุ อุปกรณ์ ไม่มีการให้บริการยืมวัสดุอุปกรณ์แก่นักเรียน ไม่มีระเบียบในการยืมวัสดุ อุปกรณ์ทางผลศึกษาแก่นักเรียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และไม่มีการจัดบริการน้ำดื่มสำหรับนักเรียนไว้บริเวณสนามกีฬา ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหามาก คือ ไม่มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการและจำนวนวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีการให้บริการยืมวัสดุอุปกรณ์แก่นักเรียน ไม่มีระเบียบในการยืมวัสดุ อุปกรณ์ทางผลศึกษาแก่นักเรียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนไม่มีตู้เก็บเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนในช่วงโมงผลศึกษา ไม่มีการ

ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด และไม่มีอุปกรณ์เครื่องช่วยในการพัฒนาร่างกายซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน ไม่มีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกายของนักเรียน

โดยส่วนรวมแล้วปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษา ในด้านการ จัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ที่ประสบปัญหา มาก คือไม่มีสถานที่ที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาประเภทกีฬาในร่ม ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน และข้อไม่มีตู้เก็บเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนในชั่วโมงพลศึกษา

สรุปโดยรวมแล้วปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษา ในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ทางด้านการได้ยินและทางด้านการมองเห็น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านครูพลศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ทางด้านการได้ยิน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนทางด้านการมองเห็น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านการบริหารหมวดวิชาลานามัยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ทางด้านการได้ยิน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนทางด้านการมองเห็น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ทางด้านการได้ยินและทางด้านการมองเห็น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทางด้านการได้ยิน และทางด้านการมองเห็น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และด้านการจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมากทางด้านการได้ยินและทางด้านการมองเห็น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูพลศึกษา พบว่า ในทุก ๆ ด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

3. สถานภาพทั่วไปของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีสำหรับโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และสำหรับโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุ 36 - 40 ปี มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

สรุปรวมสถานภาพทั่วไปของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็น มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 - 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

4. สถานการณ์จัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา

4.1 ในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

สถานการณ์จัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ครูพลศึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนครบ

คลุมทั้ง 5 ด้าน มีการจัดกิจกรรมผลึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงผลึกษา กิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานเป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนมากที่สุด มีการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องน้อยกว่า 5 กิจกรรม มีการจัดให้มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน มีการนำชั่วโมงวิชาผลึกษาไปประกอบกิจกรรมอื่น ๆ อัตราส่วนของครูผลึกษาต่อจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องโดยเฉลี่ยในการสอนแต่ละครั้ง น้อยกว่า 10 คน นักเรียนแต่งชุดผลึกษาทั้งชุด

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการเรียนการสอนผลึกษาในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ครูผลึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน มีการจัดกิจกรรมผลึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงผลึกษา กิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานเป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนมากที่สุด มีการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องตั้งแต่ 7 กิจกรรมขึ้นไป ไม่มีการจัดให้มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ส่วนใหญ่มีการนำชั่วโมงวิชาผลึกษาไปประกอบกิจกรรมอื่น ๆ อัตราส่วนของครูผลึกษาต่อจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องโดยเฉลี่ยในการสอนแต่ละครั้ง ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไปและน้อยกว่า 10 คน ส่วนใหญ่ให้นักเรียนแต่งชุดผลึกษาทั้งชุด

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการเรียนการสอนผลึกษาในชั้นเรียน ทุกโรงเรียนมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ครูผลึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน มีการจัดกิจกรรมผลึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่ไม่มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงผลึกษา กิจกรรมกีฬาบุคคลหรือคู่ กิจกรรมกีฬาทีม กิจกรรมยิมนาสติกส์หรือยิตฮุ่นและ กิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องตั้งแต่ 7 กิจกรรมขึ้นไป มีการจัดให้มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ส่วนใหญ่ไม่มีการนำชั่วโมงวิชาผลึกษาไปประกอบกิจกรรมอื่น ๆ อัตราส่วนของครูผลึกษาต่อ

จำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องโดยเฉลี่ยในการสอนแต่ละครั้ง ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป ส่วนใหญ่นักเรียนแต่ละชุดผลศึกษาทั้งชุด

โดยส่วนรวมสภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ครูผลศึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน มีการจัดกิจกรรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงผลศึกษา กิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่จัดให้น่าเรียนมากที่สุด มีการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องตั้งแต่ 7 กิจกรรมขึ้นไป และน้อยกว่า 5 กิจกรรม มีการจัดให้มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน มีการนำชั่วโมงวิชาผลศึกษาไปประกอบกิจกรรมอื่น ๆ อัตราส่วนของครูผลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องโดยเฉลี่ยในการสอนแต่ละครั้ง น้อยกว่า 10 คน และนักเรียนแต่ละชุดผลศึกษาทั้งชุด

4.2 ในด้านครูผลศึกษา

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ในด้านครูผลศึกษา ครูผลศึกษาที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ไม่มีการลาไปศึกษาต่อของครูผลศึกษาหรือการไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางด้านผลศึกษา (ในรอบ 3 ปี) ครูทุกคนทำบันทึกการสอนหรือแผนการสอน มีการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางผลศึกษา นอกเหนือจากการสอนวิชาผลศึกษา จำนวนชั่วโมงการสอนของครูผลศึกษาส่วนใหญ่เกิน 18 คาบต่อสัปดาห์ ครูทุกคนแต่ละชุดผลศึกษาสอนผลศึกษา ความรับผิดชอบของครูผลศึกษาต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีมาก อัตราส่วนระหว่างครูผลศึกษา 1 คนต่อจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่ไม่เกิน 20 คน

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้าน การได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านครูผลศึกษา ครูผลศึกษาที่สอนส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ไม่มีการลาไปศึกษาต่อของครูผลศึกษาหรือการไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางด้านผลศึกษา (ในรอบ 3 ปี) ส่วนใหญ่ครูทุกคนทำบันทึกการสอนหรือแผนการสอน มีการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทาง

ผลศึกษานอกเหนือจากการสอนวิชาผลศึกษา จำนวนชั่วโมงการสอนของครูผลศึกษา (ไม่รวมชั่วโมงกิจกรรม) ต่อหนึ่งสัปดาห์ ส่วนใหญ่เกิน 18 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่ครูทุกคนแต่งชุดผลศึกษาสอนผลศึกษา ความรับผิดชอบของครูผลศึกษาต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีมาก และอัตราส่วนระหว่างครูผลศึกษา 1 คนต่อจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนใหญ่ไม่เกิน 20 คน

สถานการณ์จัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านครูผลศึกษา ครูผลศึกษาทุกคนมีวุฒิปริญญาตรี ไม่มีการลาไปศึกษาต่อของครูผลศึกษาหรือการไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางด้านผลศึกษา (ในรอบ 3 ปี) ส่วนใหญ่ครูทุกคนทำบันทึกการสอนหรือแผนการสอน มีการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางผลศึกษานอกเหนือจากการสอนวิชาผลศึกษา ทุกโรงเรียนจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผลศึกษา (ไม่รวมชั่วโมงกิจกรรม) ต่อหนึ่งสัปดาห์ เกิน 18 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่ครูทุกคนแต่งชุดผลศึกษาสอนผลศึกษา ความรับผิดชอบของครูผลศึกษาต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีมากและอัตราส่วนระหว่างครูผลศึกษา 1 คนต่อจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทุกโรงเรียนไม่เกิน 20 คน

โดยส่วนรวมสถานการณ์จัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านครูผลศึกษา ครูผลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่มีการลาไปศึกษาต่อของครูผลศึกษาหรือการไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางด้านผลศึกษา (ในรอบ 3 ปี) ส่วนใหญ่ครูทุกคนทำบันทึกการสอนหรือแผนการสอน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางผลศึกษานอกเหนือจากการสอนวิชาผลศึกษา ส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผลศึกษา (ไม่รวมชั่วโมงกิจกรรม) เกิน 18 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่การแต่งกายสอนผลศึกษาของครูผลศึกษาทุกคนแต่งชุดผลศึกษาสอนผลศึกษา ความรับผิดชอบของครูผลศึกษาต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีมาก และอัตราส่วนระหว่างครูผลศึกษา 1 คนต่อจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนใหญ่ไม่เกิน 20 คน

4.3 ในด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ระดับวุฒิทางการศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดปรัชญาหรือคำขวัญในการทำงานของหมวดวิชาพลานามัยเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดให้มีแผนการปฏิบัติงานของหมวดวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่ครูพลศึกษาทุกคนในหมวดวิชาพลานามัยร่วมกันกำหนดแผนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง การประชุมภายในหมวดวิชาพลานามัยในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการประชุมร่วมกัน ส่วนใหญ่ไม่มีการประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ของหมวดวิชาพลานามัยสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่ไม่มีการประชาสัมพันธ์ และส่วนใหญมีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่การกำหนดปรัชญาหรือคำขวัญในการทำงานของหมวดวิชาพลานามัยเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนใหญ่การกำหนดให้มีแผนการปฏิบัติงานของหมวดวิชาพลานามัย เป็นรายภาคการศึกษาหรือรายปีสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่ครูพลศึกษาทุกคนในหมวดวิชาพลานามัย ร่วมกันกำหนดแผนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง การประชุมภายในหมวดวิชาพลานามัยในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการประชุมร่วมกัน ส่วนใหญ่ไม่มีการประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ของหมวดวิชาพลานามัยสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่ไม่มีการประชาสัมพันธ์ และส่วนใหญมีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดปรัชญาหรือคำขวัญในการทำงานของหมวดวิชาพลานามัยเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดให้มีแผน

การปฏิบัติงานของหมวดวิชาลานามัยเป็นรายภาคการศึกษาหรือรายปีสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการกำหนดส่วนใหญ่ครูผลศึกษาทุกคนในหมวดวิชาลานามัยร่วมกันกำหนดแผนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการประชุมภายในหมวดวิชาลานามัยในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางผลศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการประชุมร่วมกัน ส่วนใหญ่ไม่มีการประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ของหมวดวิชาลานามัยสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง และส่วนใหญ่มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง

โดยส่วนรวมสภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร หัวหน้าหมวดวิชาลานามัย ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่การกำหนดปรัชญาหรือคำขวัญในการทำงานของหมวดวิชาลานามัยเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนใหญ่มีการกำหนดให้มีแผนการปฏิบัติงานของหมวดวิชาลานามัยเป็นรายภาคการศึกษาหรือรายปีสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่ครูผลศึกษาทุกคนในหมวดวิชาลานามัยร่วมกันกำหนดแผนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการประชุมภายในหมวดวิชาลานามัยในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางผลศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่ไม่มีการประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ของหมวดวิชาลานามัยสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง และส่วนใหญ่มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง

4.4 ในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ส่วนใหญ่จัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง (อาจจัดร่วมกับเด็กปกติ) ยกเว้นพวกบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน อาจารย์ในหมวดวิชาอื่นมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง นักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน นักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนมากมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ชนิดกีฬาที่จัดแข่งขันในกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนใหญ่เป็นชนิดเดียวกับรายวิชาที่สอนและยังมีชนิดกีฬา

- โดยส่วนรวมสภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ส่วนใหญ่จัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่มีการกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน อาจารย์ในหมวดวิชาอื่นมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง นักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน นักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนมากมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ส่วนใหญ่ชนิดกีฬาที่จัดแข่งขันในกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง เป็นชนิดเดียวกับรายวิชาที่สอนและยังมีชนิดกีฬาอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่จัดเพียงภาคเรียนหนึ่งภาคเรียนใดเท่านั้นและช่วงเวลาที่ทำการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ส่วนใหญ่นอกเวลาเรียนปกติของนักเรียน

4.5 ในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่มีการจัดส่งนักเรียนที่มีความบกพร่องเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่มีการกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีการคัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องน้อยกว่า 2 เดือน เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนและระหว่างการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ใช้นอกเวลาเรียนปกติ และช่วงเวลาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ใช้นอกเวลาเรียนปกติ

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้าน การได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดส่งนักเรียนที่มีความบกพร่องเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ไม่มีการคัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่อง เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาระหว่าง

โรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องน้อยกว่า 2 เดือน เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนและระหว่างการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ใช้นอกเวลาเรียนปกติ และช่วงเวลาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ในเวลาเรียนปกติ

สถานการณ์จัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ทุกโรงเรียนมีการจัดส่งนักเรียนที่มีความบกพร่องเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีการกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่มีการคัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่อง เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องน้อยกว่า 2 เดือน เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนและระหว่างการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้นอกเวลาเรียนปกติ และช่วงเวลาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ในเวลาเรียนปกติ

โดยส่วนรวมสถานการณ์จัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดส่งนักเรียนที่มีความบกพร่องเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีการกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีการคัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องน้อยกว่า 2 เดือน ส่วนใหญ่เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนและระหว่างการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ใช้นอกเวลาเรียนปกติ และส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ในเวลาเรียนปกติ

4.6 ในด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

สถานการณ์จัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ประเภทลูกบอลเฉพาะที่มีอยู่ทั้งหมด ประเภทลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอลส่วนใหญ่มี ลูกบาสเกตบอล ลูกแฮนด์บอลทุกโรงเรียนมี ลูกตะกร้อส่วนใหญ่มี ลูกรักบี้ทุกโรงเรียน

ไม่มี ลูกบอลที่บอลส่วนใหญ่ไม่มี ส่วนอุปกรณ์ลูกบอลประเภทอื่น ๆ ส่วนใหญ่มี วัสดุ อุปกรณ์ส่วนบุคคล ประเภทไม้เทนนิส ส่วนใหญ่มี ไม้แบดมินตันส่วนใหญ่ไม่มี ไม้ฮอกกีส่วนใหญ่ไม่มี ไม้เทนนิสทุกโรงเรียนไม่มี กระบี่ส่วนใหญ่ไม่มี วัสดุ อุปกรณ์สนาม ส่วนใหญ่ไม่มีสนามฟุตบอล สนามวอลเลย์ สนามบาสเกตบอล สนามตะกร้อ สนามประเภทอื่น ๆ ไม่มีคิดเป็นร้อยละ 56.52 จำนวนเบาเขยิดหยุ่นหรือเบาเขยุด การจัดทำบัญชีแสดงรายการและจำนวนวัสดุอุปกรณ์ครบทุกรายการ ส่วนใหญ่ไม่มี ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างเป็นสัดส่วนตามชนิดของวัสดุอุปกรณ์ ส่วนใหญ่มีการให้ยืมวัสดุและอุปกรณ์ทางผลศึกษากับนักเรียนในช่วงเวลานักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ส่วนใหญ่มีสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมทางผลศึกษากลางแจ้งเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอน ส่วนใหญ่มีการจัดให้มีห้องผลศึกษาที่ใช้สอนกิจกรรมผลศึกษาประเภทในร่มเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอน การจัดให้มีสระว่ายน้ำส่วนใหญ่ไม่มีความปลอดภัยในการใช้สนามกีฬาต่าง ๆ ส่วนใหญ่บริเวณสนามกีฬาต่างๆ อยู่ใกล้ถนนและไม่มีความปลอดภัยระหว่างสนามกับถนนและสภาพพื้นสนามไม่เรียบมีวัสดุที่อาจเป็นอันตรายอยู่ทุกโรงเรียนไม่มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนชุดผลศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องและส่วนใหญ่มีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย ส่วนใหญ่จัดให้มีบริการน้ำดื่มสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องบริเวณสนามกีฬา และทุกโรงเรียนไม่มีการจัดให้มีเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนในช่วงโมงผลศึกษา

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้าน การได้ยิน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ประเภทลูกบอลเฉพาะที่มีอยู่ทั้งหมด ประเภทลูกฟุตบอลส่วนใหญ่มี ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล ลูกแฮนด์บอลทุกโรงเรียนมี ลูกตะกร้อส่วนใหญ่มี ลูกกรักบี้ ลูกเซฟท์บอลส่วนใหญ่ไม่มี วัสดุอุปกรณ์ส่วนบุคคล ประเภทไม้เทนนิส ไม้แบดมินตันส่วนใหญ่มี ไม้ฮอกกี ไม้เทนนิสทุกโรงเรียนไม่มี กระบี่ส่วนใหญ่ไม่มี วัสดุ อุปกรณ์สนาม ส่วนใหญ่ไม่มีสนามฟุตบอล สนามวอลเลย์ สนามบาสเกตบอล สนามตะกร้อส่วนใหญ่ไม่มี จำนวนเบาเขยิดหยุ่นหรือเบาเขยุด ส่วนใหญ่มี ส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการและจำนวนวัสดุอุปกรณ์ครบทุกรายการ ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างเป็นสัดส่วนตามชนิดของวัสดุอุปกรณ์ ส่วนใหญ่มีการให้ยืมวัสดุและอุปกรณ์ทางผลศึกษากับนักเรียนในช่วงเวลานักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ส่วนใหญ่มีสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมทางผลศึกษากลางแจ้งเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอนและไม่มีสถานที่ในการจัดการเรียน

การสอนกิจกรรมทางพลศึกษากลางแจ้ง ส่วนใหญ่มีการจัดให้มีห้องพลศึกษาที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาประเภทในร่มเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอน การจัดให้มีสระว่ายน้ำส่วนใหญ่ไม่มี ความปลอดภัยในการใช้สนามกีฬาต่าง ๆ ส่วนใหญ่บริเวณสนามกีฬาต่าง ๆ อยู่ใกล้ถนนและไม่มีรั้วกั้นระหว่างสนามกับถนน และสภาพพื้นสนามไม่เตรียมวัสดุที่อาจเป็นอันตรายอยู่ ทุกโรงเรียนไม่มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนชุดพลศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทุกโรงเรียนมีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย ส่วนใหญ่จัดให้มีบริการน้ำดื่มสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องบริเวณสนามกีฬา และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดให้มีเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนในช่วงโมงพลศึกษา

สภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ประเภทลูกบอลเฉพาะที่มีอยู่ทั้งหมด ประเภทลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล ลูกแฮนด์บอล ลูกตะกร้อทุกโรงเรียนมี ลูกรักบี้ ลูกซอฟท์บอลทุกโรงเรียนไม่มี วัสดุ อุปกรณ์ส่วนบุคคล ประเภทไม้เทเบิลเทนนิสทุกโรงเรียน ไม้แบดมินตันทุกโรงเรียนไม่มี ไม้ฮอกกีส่วนใหญ่มี ไม้เทนนิสส่วนใหญ่ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 100.00 กระบี่ส่วนใหญ่มี วัสดุ อุปกรณ์สนาม ส่วนใหญ่มีสนามฟุตบอล สนามวอลเลย์ สนามบาสเกตบอลส่วนใหญ่มี สนามตะกร้อ ทุกโรงเรียนมี เขายืดหยุ่นหรือเขายูโด ส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการและจำนวนวัสดุอุปกรณ์ครบทุกรายการ ทุกโรงเรียนมีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างเป็นสัดส่วนตามชนิดของวัสดุอุปกรณ์ และการให้ยืมวัสดุและอุปกรณ์ทางพลศึกษากับนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ส่วนใหญ่มีสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมทางพลศึกษากลางแจ้งเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอน ส่วนใหญ่มีการจัดให้มีห้องพลศึกษาที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาประเภทในร่มเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอน ทุกโรงเรียนไม่มีการจัดให้มีสระว่ายน้ำ ความปลอดภัยในการใช้สนามกีฬาต่าง ๆ ทุกโรงเรียนส่วนใหญ่บริเวณสนามกีฬาต่าง ๆ อยู่ใกล้ถนนและมีรั้วกั้นระหว่างสนามกับถนนและสภาพพื้นสนามเรียบไม่มีวัสดุที่อาจเป็นอันตรายอยู่ทุกโรงเรียนไม่มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนชุดพลศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทุกโรงเรียนมีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย และมีบริการน้ำดื่มสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องบริเวณสนามกีฬา และทุกโรงเรียนไม่มีการจัดให้มีเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนในช่วงโมงพลศึกษา

โดยส่วนรวมสภาพการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการสติปัญญา ด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ประเภทลูกบอล เหนาะที่มีอยู่ทั้งหมด ประเภทลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอลส่วนใหญ่มี ลูกแอนดบอล ลูกตะกร้อส่วนใหญ่มี ลูกรักบี้ ลูกซอฟท์บอลส่วนใหญ่ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 60.00 วัสดุ อุปกรณ์ส่วนบุคคล ประเภทไม้เทนนิส ส่วนใหญ่มี ไม้แบดมินตัน ไม้ฮอกกี้ ไม้เทนนิส กระบี่ส่วนใหญ่ไม่มี วัสดุ อุปกรณ์สนาม ส่วนใหญ่ไม่มีสนามฟุตบอล สนามวอลเลย์ สนามบาสเกตบอล สนามตะกร้อส่วนใหญ่ไม่มี ส่วนใหญ่มี เขายืดหยุนหรือเขายูโด ส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการและจำนวนวัสดุอุปกรณ์ครบทุกรายการ ส่วนใหญ่มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างเป็นสัดส่วนตามชนิดของวัสดุอุปกรณ์ ส่วนใหญ่ทำให้มีวัสดุและอุปกรณ์ทางพลศึกษากับนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ส่วนใหญ่มีสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมทางพลศึกษากลางแจ้งเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอน ส่วนใหญ่มีการจัดให้มีห้องพลศึกษาที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาประเภทในร่มเพียงบางชนิดกีฬาที่เปิดสอน ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดให้มีสระว่ายน้ำความปลอดภัยในการใช้สนามกีฬาต่างๆ ส่วนใหญ่บริเวณสนามกีฬาต่างๆ อยู่ใกล้ถนนและไม่มีรั้วกั้นระหว่างสนามกับถนนและสภาพพื้นสนามไม่เรียบมีวัสดุที่อาจเป็นอันตรายอยู่ ทุกโรงเรียนไม่มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนชุดพลศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทุกโรงเรียนมีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย ส่วนใหญ่จัดให้มีบริการน้ำดื่มสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องบริเวณสนามกีฬา และทุกโรงเรียนไม่มีการจัดให้มีเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนในช่วงเวลาพัก

อภิปรายผลการวิจัย

ในด้านสถานภาพครูพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 25-30 ปี มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาระหว่าง 6-10 ปี โดยสอดคล้องกับการวิจัยของ นอคเคน (Nokken, 1972) ที่พบว่า "ครูพลศึกษาเพศชายได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาได้มากกว่าเพศหญิง" และครูพลศึกษาที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องส่วนใหญ่ไม่เคยมีการอบรมวิชาเกี่ยวกับเด็กพิเศษเลย ผู้วิจัยคิดว่าอาจจะทำให้มีปัญหาทางด้านการตัดแปลงกิจกรรมพลศึกษาให้เหมาะสมกับสภาวะของนักเรียนที่มีความบกพร่อง เพราะครูพลศึกษาไม่มีความรู้ ประสบการณ์ตลอดจนเทคนิควิธีการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง และก่อนการบรรจุครูพลศึกษาที่จะต้องสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องก็ไม่มีอบรมเทคนิควิธีการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง จึงทำให้วิธีการสอนด้อยลง มอร์แกน (Morgan) กล่าวว่า "ครูที่สอนแต่ละวิชา มีหลักและวิธีการสอน การวัดและประเมินผลที่แตกต่างกันโดยเฉพาะวิชาพลศึกษา ต้องใช้เทคนิคการสอน การวัดผลและความสามารถของครูผู้สอน จึงทำให้นักเรียนเกิดการผันผวนไปในทางที่ดีและถูกต้อง"

จากการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในด้านจำนวนนักเรียนมากเกินไปเกินความสามารถของครูพลศึกษาในการสอนแต่ละคาบ ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยสอดคล้องกับข้อสรุปงานวิจัยของ นัฒนา เจริญวัฒนะมงคล (2533) ที่กล่าวว่า "ในด้านเกี่ยวกับปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษา พบว่าปัญหาที่ประสบมากคือ ศึกษานิเทศก์ไม่ได้มานิเทศเท่าที่ควร สถานที่เรียนในร่มไม่เพียงพอ จำนวนนักเรียนในการสอนแต่ละคาบมีมากเกินไป" ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่จำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องมีในการสอนแต่ละคาบนั้นมากเกินไป อาจจะทำให้การเรียนการสอนใน

ชั้นเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะว่าการที่จำนวนนักเรียนที่มีความร่าเริงมีมากเกินไปในการสอนแต่ละคาบ ยิ่งเป็นปัญหาในการสอนปกติ ดังนั้นถ้าจำนวนนักเรียนที่มีความบกร่องมากเกินไปในการสอนแต่ละคาบก็ยิ่งเป็นปัญหาตามไปด้วย และอาจจะทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังที่ วรศักดิ์ เนียรชอบ กล่าวไว้ในหัวข้อไม่วิชาการสอนพลศึกษาว่า "ในการจัดจำนวนนักเรียนแต่ละห้องนั้น ถ้าจำนวนนักเรียนในห้องนั้นมีมากเกินไปจะทำให้การเรียนการสอนนั้นไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนการสอน" และได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่ให้สัมภาษณ์ว่า "ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ที่พบมากคือจำนวนนักเรียนที่มีความบกร่องมีมากกว่าจำนวนครูพลศึกษาในการสอนแต่ละคาบ"

ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกร่องทางด้านการได้ยินในกรุงเทพมหานคร พบว่าที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือไม่มีความแปลกใหม่ในกิจกรรมพลศึกษาที่สอนผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่ไม่มีความแปลกใหม่ในกิจกรรมพลศึกษาที่สอนนั้น จะทำให้นักเรียนเกิดการเบื่อได้ง่าย โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกร่องทางด้านการได้ยินจะเกิดการเบื่อได้ง่ายกว่าเด็กที่มีความบกร่องทางด้านอื่น ๆ (จรวชพร ชรณินทร์, 2526)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกร่องทางด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีปัญหามากคือ ครูพลศึกษาไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการเน้นภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามแก่นักเรียน ไม่มีความแปลกใหม่ในกิจกรรมพลศึกษาที่สอนและจำนวนนักเรียนมากเกินไปความสามารถของครูพลศึกษาในการสอนแต่ละคาบ ผู้วิจัยมีความคิดว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานี้ถ้าครูพลศึกษาจัดกิจกรรมโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนรู้ของนักเรียนได้ เพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้นครูพลศึกษาควรจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน ดังที่ วรศักดิ์ เนียรชอบ (2527) กล่าวว่า "การจัดโปรแกรมการเรียนพลศึกษาควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย"

2. ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในด้านครุผลศึกษา

พบว่าโดยส่วนรวมปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครุผลศึกษาในด้านครุผลศึกษา มีปัญหาที่ประสบในระดับมากเหมือนกัน คือ ครุผลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ผู้วิจัยคิดว่าการที่ครุผลศึกษามีชั่วโมงในการสอนมากเกินไปทำให้อาจไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน ซึ่งอาจจะมีส่วนทำให้การเรียนการสอนผลศึกษาไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์โดยสอดคล้องกับข้อสรุปงานวิจัยของ คอร์รี่ (Korri, 1971) ที่กล่าวว่า "ปัญหาการสอนของครุผลศึกษาสตรี พบว่า ครุผลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน" และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester, 1969) พบว่า "ครุผลศึกษามีชั่วโมงในการสอนมากเกินไป ทำให้มีเวลาในการเตรียมการสอนน้อย จึงมีผลต่อการสอนผลศึกษาอย่างมาก" และจากการที่ผู้วิจัยได้ใช้แบบสังเกตสำรวจ พบว่า ส่วนใหญ่ครุผลศึกษาจะมีจำนวนชั่วโมงการสอนมากกว่า 18 คาบต่อสัปดาห์

3. ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในด้านการบริหารหมวดวิชาพลศึกษามือ

พบว่าโดยส่วนรวมแล้วปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ อัตราของครุผลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนในการสอนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่อัตราครุผลศึกษามีไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียนนั้น เกิดจากการจัดสรรอัตราครุที่มีวุฒิทางผลศึกษาในแต่ละปีไม่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาเท่าที่ควร ดังที่ บุญสี นฤพนธ์วัน (2525) กล่าวว่า "ปัญหาการจัดสรรอัตรากำลังครูให้พอเหมาะกับจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนเป็นเรื่องยาก และมีกำลังครูไม่สมดุลกับเด็ก" และอาจจะเกิดจากการที่ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ที่คิดว่าการสอนวิชาพลศึกษาครูทุกคนสามารถสอนได้ โดยเฉพาะครุผลศึกษาที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษาพบว่าครุผลศึกษาที่สอนไม่ได้มีวุฒิการศึกษาทางด้านผลศึกษา ซึ่งทำให้ไม่เข้าใจหลักและปรัชญาการสอนผลศึกษาและอาจจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา ดังที่ บุชเชอร์ (Bucher, 1975) กล่าวว่า

"การสอนวิชาผลึกษาที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีวุฒิทางผลึกษาโดยตรง เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดความรู้ ที่ศันคติและแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน"

4. ปัญหาการจัดการจัดดำเนินการไปรแกรมผลึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

พบว่าโดยส่วนรวมแล้วปัญหาการจัดการจัดดำเนินการไปรแกรมผลึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูผลึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมากก็คือ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยที่กล่าวว่า การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้นมีปัญหาในด้านการขาดงบประมาณและการสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรณ จิตต์ภักดี (2524) ที่พบว่า ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ที่พบมาก คือ ขาดงบประมาณและผู้บริหารไม่สนับสนุน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่ ปัญหาทางด้านงบประมาณเป็นปัญหาที่ประสบกันโดยทั่วไปในสถานันการศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับนโยบายและการมองเห็นความสำคัญของผู้บริหาร ถ้าผู้บริหารมีทัศนคติที่ไม่ดีหรือไม่เห็นความสำคัญของการจัดไปรแกรมผลึกษา การได้รับงบประมาณก็ย่อมจะได้น้อยเป็นธรรมดา งบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้กิจการต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้างบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอก็ย่อมทำให้เกิดความไม่คล่องตัว และจะเชื่อมโยงไปสู่ปัญหาด้านอื่น ๆ อีกที่มีต่อการจัดดำเนินการไปรแกรมผลึกษาอย่างมาก เกี่ยวกับเรื่องนี้ วิโรจน์ มุกกันต์ (2516) ได้กล่าวว่า "การที่ผู้บริหารโรงเรียนขาดการสนับสนุน และไม่เห็นความสำคัญของวิชาผลึกษาที่มีต่อนักเรียน ย่อมทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนวิชาผลึกษา"

5. ปัญหาการจัดการจัดดำเนินการไปรแกรมผลึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่าง

พบว่าโดยส่วนรวมแล้วปัญหาการจัดการจัดดำเนินการไปรแกรมผลึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูผลึกษาในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก คือเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอและช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตที่ผู้วิจัยได้

สำรวจพบว่า ช่วงเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง น้อยกว่า 2 เดือน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่เวลาในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอจะทำให้ นักเรียนที่มีความบกพร่องที่เป็นนักกีฬาเกิดการบาดเจ็บและเป็นอันตรายได้ง่าย ดังที่ วรศักดิ์ เนียรชอบ (2527) กล่าวว่า "การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนแต่ละครั้งควรจะแน่ใจ ได้ว่าได้ให้นักเรียนเตรียมตัวฝึกซ้อมมาแล้วอย่างเพียงพอ ร่างกายมีความพร้อมทั้งในแง่ของสมรรถภาพและในด้านทักษะของกีฬาที่จะแข่งขันนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น เนื่องมาจากการแข่งขันกีฬานั้น ๆ"

6. การศึกษาปัญหาการ จัดดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษา ในด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา

พบว่าโดยส่วนรวมแล้วปัญหาการ จัดดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ของครูผลศึกษา ในด้านการ จัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา ที่ประสบปัญหา มาก คือไม่มีสถานที่ที่ใช้สอนกิจกรรมผลศึกษาประเภทกีฬาในร่ม ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน และห้องไม่มีตู้เก็บเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนในชั่วโมงผลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรืองชัย สังข์สวัสดิ์ (2524) พบว่า "โรงเรียนศึกษานิเทศส่วนใหญ่ไม่มี โรงฝึกผลศึกษาในร่ม ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักเรียน ห้องเก็บอุปกรณ์กีฬา ที่มียังไม่เพียงพอ เลยไม่สะดวก" และสอดคล้องกับแบบสังเกตที่ผู้วิจัยได้สำรวจพบว่า ทุกโรงเรียนไม่มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนชุดผลศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ไม่มีตู้เก็บเสื้อผ้าและไม่มีสระว่ายน้ำ

ส่วนเรื่องอุปกรณ์กีฬา ผลการวิจัยพบว่า อุปกรณ์กีฬามีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่อุปกรณ์กีฬามีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน จะทำให้การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทางผลศึกษา ดำเนินไปอย่างขาดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ คอร์รี (Corri, 1971) ที่กล่าวว่า "การขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของนักเรียนในโรงเรียน"

จากการศึกษาปัญหาการ จัดดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง

ทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยินและด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูพลศึกษามีปัญหาแตกต่างจากงานวิจัยของ เรืองชัย สังข์สวัสดิ์ ที่ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดการและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนศึกษาพิเศษตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูพลศึกษา" ในปี พ.ศ. 2524 คือ ครูพลศึกษามีชั่วโมงการสอนต่อคนมากเกินไป เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและข้อไม้ขัดเกิบเสื้อผ้าในชั่วโมงพลศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ครูพลศึกษาที่จะสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ควรจะมีความรู้หรือได้รับการอบรมทางด้านเด็กพิเศษก่อนที่จะมาทำการสอน
2. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนในการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในทุก ๆ ด้านมากกว่านี้
3. ไม่ควรให้ครูพลศึกษารับผิดชอบงานหลายด้าน และควรเปิดโอกาสให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
4. ควรจัดให้มีการอบรมครูสอนพลศึกษาที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง เกี่ยวกับทางด้านการศึกษาพิเศษ อย่างน้อยปีละครั้ง
5. รัฐควรให้การสนับสนุนโรงเรียนการศึกษาพิเศษและโรงเรียนที่กองการศึกษาพิเศษจัดร่วม
6. การจัดสรรอัตราบรรจุครู รัฐควรที่จะพิจารณาจำนวนครูในแต่ละหมวดแทนที่จะดูจากจำนวนครูทั้งหมดต่อจำนวนนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในส่วนภูมิภาค
2. ในการวิจัยควรหาแนวทางป้องกันการตอบสัมภาษณ์ของผู้ช่วยผู้อำนวยการและหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ที่มักจะตอบว่าไม่มีปัญหาซึ่งไม่สอดคล้องกับครูพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม